

[Socialministeren.]

unyttigt og urimeligt at sende en Sag af dette Omfang i Udvalg, er der et Spring. Der er jo intet som helst til Hinder for, at man, naar man nu ser paa Sagen i dette høje Ting med friske Øjne og gaar den igennem, vil kunne finde Ting i et saa stort Lovomraade, som vi kan blive enige om bør rettes, bør gøres bedre, uden at der derfor bliver Tale om egentlig afgørende Realitetsforandringer. Og til dette Arbejde synes jeg ogsaa at være berettiget til, ligesom med Hensyn til det foregaaende Lovforslag, at anmode den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti om at være med, thi det er nu en Gang efter min Opfattelse en Rigsdagsmands Ret og Pligt at tage Vilkaarene, som de foreligger, og øve den Indflydelse, han efter Omstændighederne kan øve. Naar den ikke er større i dette Tilfælde, skyldes det i Virkeligheden, at det ærede Folkeparti, hvad Socialreformen angaar, selv har sat sig udenfor. Om det har været rimeligt eller berettiget at gøre det eller ej, maa det ærede Parti selv afgøre.

Endelig vil jeg gerne til den ærede radikale Ordfører (Jeppesen-Drusebjerg) sige, at jeg er ikke helt enig med ham i, at man helt burde gaa bort fra Aftrapningen med Hensyn til Aldersrenten — det fremgaar jo ogsaa af, at den ikke er faldet bort —, men jeg kender godt Betragtningen. Som jeg vist sagde i Folketinget i Lørdags, er det gaaet saadan, at det ærede Medlem Hr. Krag mente i 1922 at have faaet denne gode Idé med Aftrapningen og var saa glad derved. Jeg selv mente i 1919, da jeg skrev derom, at have faaet den samme gode Idé og var mindst lige saa glad for den, og jeg fik saa at vide, at en anden i 1908 havde haft Ideen og var endnu gladere derover. Der maa vel derfor været noget i den, siden den kører Generationer igennem. Nu er den altsaa kommet igen i stærkt afsvækket Form, og selv om man kan forstaa det Synspunkt, den ærede Ordfører for det radikale Parti anlagde, at vi, der har anbefalet den, maaske har set for teoretisk paa Sagen, kan man paa den anden Side ikke komme bort fra, at der dog er en Del Mennesker i Befolkningen, der er saadanne Slidere, selv om de ikke hører til de velstillede, at de bliver ved at hænge fast ved Arbejde højt op i Aarene. Der er ikke noget unaturligt i, at man fra det offentliges Side giver dem den lille Belønning, der sker gennem en Aftrapning. Men det er jo heller ikke saaledes, at det ærede Medlem i og for sig er betænkelig ved at stemme for disse Regler. Jeg tror nu,

det maa blive ved det Kompromis, vi er naaet til paa dette Omraade.

Det ærede Medlem sagde, hvad jeg selvfølgelig er enig med ham i, at det ikke burde være ret længe, før dette Lovarbejde ophøjes til Lov. Jeg siger dette ikke alene af praktiske Grunde, og som Forholdene i det hele er kommet til at foreligge, men jeg siger det af een Grund til. Det er allerede nævnt, at naar Socialreformen skal træde i Kraft den 1. Oktober, er dette ønskeligt af Hensyn til Kommunernes vanskelige Stilling, af Hensyn til, at man kan undgaa den forcerede Krise- og Vinterhjælpslovgivning, som vi har haft i de sidste Aar paa Grund af den meget store Arbejdsløshed. Men der er endnu en Grund. Naar en Reform af en saadan Rækkevidde skal træde i Kraft den 1. Oktober, er det vigtigt, at ikke alene Centraladministrationen, men ogsaa den øvrige Administration har saa lang Tid som muligt til de store Forarbejder. Ogsaa af den Grund maa jeg derfor lægge Vægt paa, at Reformen gennemføres saa hurtigt som muligt, saa at man kan gaa i Gang med Arbejdet, og derfor anmoder jeg det høje Ting om at gøre Udvalgsarbejdet færdigt saa hurtigt, som det overhovedet finder det forsvarligt.

Bækgaard: Overfor det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen), der ironiserede over, at Lovforslaget i det hele taget skulde til Udvalgsbehandling, ønsker jeg at sige, at det lyder noget mærkeligt at høre et konservativt Medlem udtale, at man skal lade en saadan Sag passere uden at se nærmere paa den. Det lød knap saa mærkeligt fra den ærede radikale Ordfører, som var noget inde paa den samme Betragtning. Et saa omfattende Forslag som dette er der Grund til at gaa igennem, selv om man paa Forhaand regner med, som det ogsaa er udtalt fra min og fra anden Side, at i Hovedsagen er man enig om Forslagets Indhold. Alligevel kan der være Grund til at se paa Enkeltheder, navnlig i Betragtning af, at der er indført saa mange Ændringer i det andet høje Ting, og de jo kun har foreligget i faa Dage. Under en Udvalgsbehandling kan man fra alle Sider faa Lejlighed til at gøre sin Indflydelse og sine Betragtninger gældende. Dermed skal ikke være sagt, at man paa Forhaand kan faa Løfter for at gaa ind i en Udvalgsforhandling. At tage Hensyn til alle de Betragtninger, man kunde ønske at fremføre fra den Side, kan vi naturligvis ikke love. Naar man fra konservativ Side ironiserer over, at man ikke har